

LOWNY (9) ai

o jasne.

sg m N łowny (6). ◇ n N łown(e) (1). ◇ pl N m pers łowni (1). ◇ G łownych (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dotyczący łowów; myśliwski; *venaticus* Murm, Mymer¹, BartBydż, Mącz (9) : Venaticus, Myfliwy/ polny, łowny. Mącz 483c.

a. Umiejący łowić, dobry, zręczny do łowów; *venationi assuetus, venari doctus* Cn (7) : Sagax, [...] Metaphorice proprie aut significat, Czuyny/ łowny/ ołtre powonienie máyąci/ yáko psi myśliwi. Mącz 364a.

W połączeniu szeregowym (1): Y myfliwiec požrzawfzy ná plá/ ná ptaka [!]/ iuz hnet wie czo w nim wre/ iefli rączy/ iefli łuczny/ iefli łowny/ ábo gniewliwy GórnDworz L15.

Wyrażenia: »kot łowny« (1): [Daryjus do Aleksandra] ále ty iáko człowieczek á owfzeki z mężow namnieyfzy filąc fie nád máłóć twoię [...] igry fthroifz/ iákoby myfz w domu gdzie kotow łownych ábo łápek nie máfz [ubi catule vel muscipule non sunt] HistAl C3v.

»łowny pies« = *canis venaticus* Murm, Mymer¹, BartBydż (3): Murm 40; Mymer¹ 26; Venaticus, proprie canis, qui insequitur feras, łowny pyesz BartBydż 167.

Przen: O ludziach (1) : Ták łowni fą Celnicy teraz y z swoiemi Ogárámi żydkámi, że nam fkrzynie náłże Rołtrząfáią, fzperáią, woły zábieráią CiekPotr 60.

a) [Chciwy [na co]: Jawił się u nas jeden matacz mowny, Na cudze mieszki prawie zawsze łowny Otwin(?)Erot 87.]

b. Zasobny w zwierzynę łowną; tu przen (1) :

Wyrażenie: »łowne pole« = *sytuacja, w której można mieć wiele materialnych korzyści* (1): A bárzo to łowne pole Sporzey młóćić niż w ftodole Choć fieć ledá iáko fćanie Iednák wždy co przypádnie nánie Sárná/ záiąc/ Sobol/ lifzká Y kuná iey towárzyfzká RejRozpr C3.

Synonimy: myśliwy, polny.

Cf **DUSZOŁOWNY, LUDOŁOWNY, NIEŁOWNY, SUSZOŁOWNY, ZYSKOŁOWNY**

KCh